

"Mi lenne, ha a Füstmentes Egyesület mellett lenne egy füstölgő társaság is?"- merült fel a gondolat egy baráti beszélgetés során 1997 nyarán, az újonnan megjelenő szigorú törvények előkészítésének idején. Ezen gondolat hatására alakult meg ugyanazon év őszén a Füstölgők Társasága, melynek elnöke dr. Fodor Péter, a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár főigazgatója.

"Mi lenne, ha a Füstmentes Egyesület mellett lenne egy füstölgő társaság is?"- merült fel a gondolat egy baráti beszélgetés során 1997 nyarán, az újonnan megjelenő szigorú törvények előkészítésének idején. Ezen gondolat hatására alakult meg ugyanazon év őszén a Füstölgők Társasága, melynek elnöke dr. Fodor Péter, a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár főigazgatója.

Mi volt a Társaság első akciója?

Amikor a parlament nekifogott a nemdohányzók védelméről szóló törvény tárgyalásának, Jancsó Miklóssal, a társaság tiszteletbeli elnökével írtunk egy levelet a képviselőknek 1998. tavaszán, melyben azt kértük, gondolják meg, milyen törvényt fognak megalkotni. Az új kormány később kisebb módosításokkal újra kezdte a nemdohányzók védelmével foglalkozó törvény megvitatását, ekkor nyílt igazából módunk arra, hogy elmondjuk véleményünket. Úgy döntöttünk, hogy aktualizálva és felfrissítve még egyszer elküldjük levelünket a képviselőknek, és lehetőséget kérünk arra, hogy civil szervezetként részt tudjunk venni a törvényjavaslat különböző bizottsági vitáiban. Akadt olyan fórum, ahol szóhoz jutottunk, de olyan is, ahol egyik partner-civilszervezet sem kapott szót. Kétségtelen tény, hogy a törvényt a parlamentnek kell meghozni, és a törvény előkészítése minden esetben a tárcák feladata, azonban a civil társadalom véleményét is meg kell hallgatni.

Kaptak –e megnyilvánulási lehetőséget ebben az időszakban a médiában?

Részt vettünk televízió- és rádióműsorokban, lehetőségünk volt kifejezni véleményünket különböző vitaműsorokban. Abból indultunk ki -és azóta is ez maradt a társaság egyik alapelve-, hogy alapvetően egy békés társaság vagyunk. Tisztában vagyunk azzal, hogy akik cigarettáznak, szivaroznak, pipáznak vagy tubákolnak kisebbségben vannak a nagyobb társadalom egészét illetően, azonban ez nem jelenti automatikusan azt, hogy diszkriminálni lehet őket. A békés egymás mellett füstölgést pártoljuk. Azt szeretnénk elérni, ha valaki dohányozik, azt kulturáltan tegye. Minden magyar állampolgár döntési helyzetben van. Ugyanúgy dönt a dohányzás vagy a nem dohányzás mellett, ahogyan eldönti, kit választ barátjának vagy milyen könyvet olvas. Mi ezt a döntési szabadságjogot próbáljuk védeni, képviselni. Úgy gondolom, minden törvénykezésnek alapvető kritériuma az életszerűség. A törvény megalkotása mindenki számára azt jelenti, hogy ha azt elfogadták, akkor annak a betartása mindenkire nézve kötelező. Ebben az esetben ránk vonatkozóan is vannak olyan kritériumok, amelyeket akár tetszik, akár nem, be kell tartanunk. Azt gondoljuk, hogy az életszerűséghez hozzátartozik a betarthatóság és a betarthatatlanság közötti különbség minimalizálása. A törvénynek azokat a rendelkezéseket, amelyek kezdetben jelen voltak, mindenképpen figyelembe kell venni. Nagyon fontosnak tartom, hogy elmondhattuk a véleményünket azokban az esetekben, ahol éppen emiatt nem tartottuk reálisnak és

megvalósíthatónak a törvény betartását. Tettük ezt például azon rendelet esetén, mely a településeken szabályozza a dohánytermékek árusítását, hiszen számos magyar település szerkezete eleve nem teszi lehetővé a kétszáz méteres korlátozás betartását.

Milyen a viszonyuk a médiával, tapasztalnak –e részükről elfogultságot a Társaság irányába?

A média szakemberei részéről nem tapasztaltunk negatív elfogultságot. Nyilvánvalóan az elkövetkező félévben a dohányzás és annak tiltása folyamatosan napirenden lesz a médiában. Azt gondolom, nekünk alapvetően az a feladatunk, hogy elmondjuk és képviseljük a véleményünket, hogy mi is emberek vagyunk, körülbelül annyi erénnyel és hibával, mint azok, akik nem dohányoznak.

Milyen a tagságuk?

Tagjaink között vannak dohányzók és nem dohányzók. Több vidéki városban páholyaink vannak, ahol havonta rendszeresen tíz-tizenöt ember jön össze. Véleményem szerint ez a szám növekedni fog a közeljövőben. Az idei közgyűlésünkön a jelenlévők egyetértettek abban, hogy Társaságunk feladata a mértéktartó és mértékadó megjelenés a dohányzással kapcsolatos kérdésekben. Tagságunk létszámát - amely töredéke a dohányzótársadalomnak - programokkal, rendezvényekkel is igyekszünk növelni.

Elmondhatták-e a véleményüket az oktatási és az egészségügyi intézményekben a dohányzást korlátozó tervekkel kapcsolatban?

Eddig néhány rádiós és televíziós megnyilvánulásra volt lehetőségünk. Amint a törvény tervezete megtekinthető lesz, hasonló szerepvállalást szeretnénk kezdeményezni, mint az 1999-es törvény előkészítésénél. Úgy gondolom, a civil szféra feladata alapvetően az, hogy adjon egy jelzést, miszerint itt nem csak arról szól a dolog, ami egyetlen körnek az érdekét jelenti, hanem jelen van egy másik érdek is.

Ön miben látná a megoldást ezekre a kérdésekre?

Véleményem szerint a dohányzásra kijelölt hely mindaddig működik, amíg az a hely megtalálható és elérhető. Ha erre fizikailag nincsen mód, az adott esetben azzal járhat, hogy a munkavállalók kiszorulnak az utcára. Ezzel szorosan összefügg az a kérdés, ha valaki egy állásinterjút követően azért nem kapja meg az állást, mert dohányzik. Úgy gondolom, amikor felelős döntéshozók elindítanak bizonyos folyamatokat, akkor nem csak egyoldalúan lehet gondolkodni. A megoldás mindig kölcsönös kompromisszumok alapján lehetséges. Így csökkenthető az érdekvédelem, a diszkrimináció.